

17 november 2018

Ik tril, voel me geraakt, boos, verontwaardigd alsof iemand mij een mes in de rug heeft gezet. Allerlei gedachten vliegen continu door mijn hoofd sinds vanmorgen vroeg:

- Hebben we nu niet genoeg gehad?
- Potverdikkie de kinderen hebben wederom last van mijn rechtbank spanning.
- Zal dit nu echt de laatste keer zijn?
- Wie is de rechter? Hoe staat hij/zij in het leven? Of krijg ik weer een grote mond zoals zoveel zittingen? Tegelijkertijd voel ik verdriet.

Is dit een les? Om alles wat nog niet verwerkt is dunnetjes over te doen? Wie zal het zeggen?

Zes jaren rechtbank en acht advocaten

Na zes jaren rechtbank en acht advocaten (de een na de ander stopte ermee) heb ik een interne opleiding gehad. De laatste zittingen heb ik mijzelf verdedigd. Ik deed dit niet voor mijzelf maar voor de kinderen. Bizarre toestanden, volwassenen inclusief advocaten, rechters, de Raad die allemaal gelijk willen hebben, en daar stond ik dan continu herhalend dat we hier samen zijn in belang van de kinderen. Ik hield het vol voor de kinderen. Eigenlijk was het onmenselijk om zo vernederend behandeld te worden. Alsof ik de grootste crimineel was, een moeder van twee kinderen die jarenlang geestelijk en fysiek werden mishandeld is gebleken. Elke week kwamen ze totaal overstuurd bij mij, het waren mijn kinderen niet meer. Zo'n vijf dagen was ik met ze bezig om ze weer in balans te krijgen, een dag rust en op maandag gingen ze weer weg voor een week. Huilend zat ik in de auto op weg naar Heeg, Wolphaartsdijk, Lisse om les te geven. Slapeloze nachten, de onzekerheid, jeugdzorg die mij ook als een crimineel behandelde, want tja hoe onveilig de situatie ook was 'de kinderen horen naar de vader te gaan', een heilige wet in Nederland. Uiteindelijk is dit gestopt door de Raad van Kinderen, twee dames die de situatie in één keer door hadden, eindelijk na zes jaar ellende. Het bestuur van de Raad is bij mij thuisgekomen om excuses aan te bieden van deze zes jaar ellende, "dit had niet mogen gebeuren en u heeft het altijd aangegeven en wij hebben niet naar u geluisterd enzovoort....." zeggen ze.

Schreeuwende rechters, veroordelende jeugdzorg, emotionele kinderen, ikzelf zat financieel aan de grond na jarenlang hard gewerkt te hebben. Het geld was door mijn ex weggesluisd. Na de scheiding kwam ik erachter hoeveel er verdiend was: veel. Dit was enorm confronterend omdat alles wat ik deed vanuit mijn hart kwam: 'als het goed is voor mij is het goed voor iedereen'. Ik zag het als een kosmische opdracht, dus ik ging door. Maar na de scheiding zag ik hoeveel hieraan verdiend had, waar ik geen cent van heb gezien omdat mijn ex de boekhouding deed en hij mij hiervan isoleerde. Dit was een schok, er was misbruik gemaakt van mijn gave. Ik zag dit als een kosmische opdracht en mijn ex klaarblijkelijk als een goudmijntje? Jaren van bedreigingen, stalken,

rechtszaken, kwaadspreken, door mijn ex volgen. Mijn netwerk van twintig jaar is in één dag weg, inclusief mijn twee bedrijven, huis, inkomen, kinderen, enzovoort. Daar stond ik op straat zonder huis met drie kleine koffertjes, gevlucht met mijn kinderen.

Nieuwe groep lichtwerkers

Maanden was ik overstuur. Ik schaamde mij. Mensen die mij vertrouwde, heb ik deze dan ook opgelicht zonder dat ik bewust van werd? Al huilend bel ik mijn tante, zij heeft vele mensen opgeleid met stichting Psychosofia. Ik voelde me misbruikt, ik dacht iets goeds te doen voor de mensheid. Zij vertelde dat de groep lichtwerkers waar ik mee werkte was vertrokken en er stond een nieuwe groep lichtwerkers te wachten om mee samen te werken. Ik hoef dit niet te doen, ik mag zelf kiezen. Het heeft vier jaar geduurd. Vanaf 2015 werk ik met deze nieuwe groep lichtwerkers HeartConnection. Een aantal maanden later in april is mijn tante overleden. Alsof het afgesproken werk was?

Geld

De kosten moeten zo laag mogelijk gehouden worden zodat ik veel mensen kan bereiken, mijn missie. Tegelijkertijd dat ik de huur en kosten van de kinderen kan betalen. Dit is gelukt en elke dag ben ik dankbaar. Thuis lesgeven om huur te besparen. Bij mensen thuis in ruil voor de training. Mijrecht is de vaste ruimte die ik ga huren. Thee, koffie, lekkers regel ik zelf om de kosten zo laag mogelijk te houden. Kannen thee, koffie, lekkers, muziek, beamer, scherm, van plek naar plek neem ik alles zelf mee. Ik kom op steeds meer plekken in Nederland, elke keer huur laag en ik regel zelf thee/koffie. De groepjes waren vier tot zes deelnemers, deze groeien en groeien. Ik werk door, blij en trots met mijn werk dat ikzelf heb gecreëerd. Ik heb het leukste werk ter wereld!

Studiegroep

Mijn studiegroep keert zich tegen mij. Zij vinden dat ik niet het recht heb om les te geven. Voor de scheiding heb ik altijd met groepen gewerkt, ik had mijn eigen opleidingsinstituut. Ze belde me om te zeggen dat ik de naam HeartConnection niet mag gebruiken, enzovoort enzovoort. Ze spraken slecht over mij. Ze creëerde angst want 'Marjolein lost conflicten op die niet opgelost mogen worden'. Afijn, een afspiegeling van hun eigen angsten.

Maar goed, zo stevig stond ik niet nog niet in 2015 na alles verloren te hebben. Jeugdzorg, op straat te hebben gestaan met de kinderen, geen geld, rechtszaken, dreiging om weer op straat te komen staan, enzovoort.

Vereniging van kwakzalverij

Dit jaar heeft een bekende A een brief geschreven en de schuld van een dame B die is overleden aan Borstkanker in mijn schoenen geschoven. Terwijl deze dames A en B nog nooit op mijn Borstkankerdag zijn geweest. Het doel van deze Borstkankerdagen is praten over de ervaring die deelnemers hebben meegemaakt en dat ze steun krijgen van de groep welke keuze ze ook maken. De oorzaak van het borstproces te achterhalen. Ik stel vragen, het onderbewuste geeft antwoord. Het is als het ware opnieuw thuis komen voor deelnemers.

Ondertussen is het goed tussen mij en de heer Broers van de vereniging, we waarderen elkaars werk. Ik heb hem een filmpje gestuurd van een dame die Borstkankerdag had georganiseerd. Zij was geopereerd en via een filmpje bedankte ze de groep voor ondersteuning.

We gaan verder

HeartConnection groeit. Ik wens ouders, opvoeders, verpleegkundige, verloskundige, enzovoort te bereiken. Zodat kinderen op een vernieuwde simpele manier worden begeleid. Dat mensen, kinderen niet meer hoeven te lijden, maar gaan leven! HeartConnection bewustzijn vanaf bottom down, een olievlek die zich steeds meer en meer uitbreidt.

Hier hoort een nieuwe website bij, professionalisering. Zomer 2018 komt er een nieuwe website. Verkocht door een deelnemster X. Een eigen logo, het wordt eens tijd na drie jaar;) Huisstijl, foto's enzovoort. Mijn identiteit, ik kom op de voorgrond, wat enorm eng. Stap voor stap gaan we verder.

Ik geef veel trainingen, diverse groepen in Nederland. Ondertussen werk ik aan mijn website, een geheel nieuw vak. Besprekingen, onderhandelingen, noem maar op. Een heel team is voor mij aan het werk. Twee tieners begeleiden en ik begeleid ze met hun huiswerk Havo/VWO.

De website is gebouwd en ik ga het invullen met hulp, want dit is geheel nieuw. Volgens X moet ik minder werk hebben en alles moet geautomatiseerd worden, dit kan haar man. Hij is één uur per maand bezig, zegt ze. Geen verstand van automatisering, maar minder tijd en meer tijd voor het geven van trainingen dat klinkt als muziek in de oren. Ik vertrouw haar, een HeartConnection deelnemster X en hierdoor vertrouw ik haar man.

25 juni hebben we een bespreking met een nieuwe accountant van haar man X. We spreken af nadat de website online (18 augustus) is om de volgende stap te maken om alles te automatisering. Ik kan er namelijk niets meer bij hebben. In de zomervakantie werk ik op Corsica 12-16 uur per dag om de website 18 augustus klaar te hebben. De site gaat online en er is mij een verrotte appel verkocht. Facturering gaat niet goed, ik zie mijn bedrijf in één keer onderuitgaan. Webshop werkt niet. Afspraken die zijn gemaakt worden niet nagekomen. Noem maar op. Afijn, wederom heb ik tot de dag van vandaag mijn handen er vol aan. Tegelijkertijd ben ik trots omdat ik alles zelf doe en kan, plus het werkt!

Vrijdag 21 september word ik door deelnemster X opgewacht, na afloop van HC1 in Friesland. Mijn assistent doet de deur open. Ik word voor van alles en nog wat uitgemaakt dat ik een zeer slechte vrouw ben, zij is een goede vrouw, mijn hele boekhouding ligt op straat en ze zal iedereen waarschuwen dat ik een slecht mens ben.

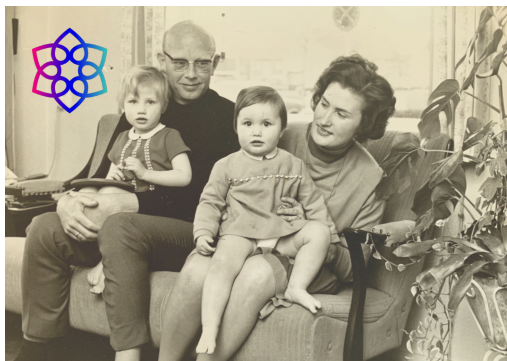
Rechtszitting

Afijn ik sta 30 november 10 uur 2018 voor de rechter omdat man X in zes weken tijd met een rekening komt van bijna 100 uur ad 6.000,00 euro. Mijn vorige administrateur was circa zes uur per jaar bezig, mijn huidige accountant is ook circa zes uur bezig. Man X rijdt in een dure auto, groot huis, zaak van zijn ouders verkocht, hij hoeft niet te werken, hij is huisvader, en hij begint een rechtszaak. Vele emoties stromen door mijn lichaam en geest. Man X heeft mij in de zomer bedreigd met belastingdienst, volgens hem ben ik in grote problemen, mijn bedrijf wordt met de grond gelijk gemaakt, plus deze zes weken stuurt hij tien tot vijftien berichtjes per dag, dit ervoer ik als stalken.

Ik moet de zitting voorbereiden. Spanningen komen omhoog. Bedrogen worden. Mes in de rug. Slecht slapen. Oplichting en kwaadspreken. Dit ken ik;) familieverhaal en mijn Levensblauwdruk.

“Zal dit nu de laatste keer zijn Marjolein?” vragen vele mensen, omdat ik mijn verhaal deel tijdens bepaalde trainingen. Ik leef mijn familieverhaal en Levensblauwdruk, je moet toch ergens goed in zijn;) “Geen idee” is mijn antwoord. Ik verbind-versmelt-en laat los, wat een klus.

“Ik zeg niet dat het makkelijk is, maar het is wel mogelijk”

**Ik leef en heb het leven lief
Ik creëer en beurijd mijzelf
2020 groots dansfeest -
HeartConnection 5 jaar**

www.heartconnectionnederland.nl

PS

Ik schrijf dit verhaal vanuit mijn conflict-inslagen, de ander leeft ook haar/zijn conflict-inslagen

De anderen zijn mijn acteurs, om verborgen emoties, patronen te ontmoeten
Natuurlijk ben ik ook een acteur voor anderen

De vele tegenkrachten die ik heb ervaren, dit is mijn huidige kracht om mijn passie uit te dragen: HeartConnection

Ik neem niemand iets kwalijk omdat ik het spel begrijp, het is aan mij om mijzelf te verbinden-versmelten-loslaten met alles wat er is!